บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติการขอใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่ขอใบอนุญาตขับรถหน้าใหม่ในแต่ละภูมิภาค จำแนกตามรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมายที่มีการกำหนดเป็นภาค รวม 4 ภาค ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาการ/กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่ศึกษาเป็นประชาชนที่ขอใบอนุญาตขับรถหน้าใหม่ในแต่ละภูมิภาค จำแนกตามรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมายที่มีการกำหนดเป็นภาค รวม 4 ภาค ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ รวมจำนวน 400 คน โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณอิงหลักของ Yamane' โดยใช้ความคลาดเคลื่อนการกำหนดตัวอย่างที่ระดับ ร้อยละ 5 ค่าความน่าเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95 ในแต่ละภาค ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามภูมิภาค โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ จากนั้นดำเนินการสุ่มแบบสัดส่วน (Quota Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จำนวนประชากรแยกตามภาค	
ภาคกลาง	26,390,000 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 163 คน
ภาคเหนือ	11,275,000 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 69 คน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	18,614,000 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 114 คน
ภาคใต้	8,825,000 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 54 คน
	รวมเก็บแบบสอบถาม 400 ชุด

ที่มา :สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ทั้งนี้สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ แบบสอบถามของประชาชนที่ขอใบอนุญาตขับรถหน้าใหม่ประกอบไปด้วยส่วนสำคัญดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่ขอใบอนุญาตขับรถหน้าใหม่

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับคุณสมบัติการขอใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลเป็นลักษณะแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วเรียบเรียงออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในคุณสมบัติการขอใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล
2. ศึกษาตัวอย่างแบบสำรวจที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
4. นำแบบสอบถามฉบับร่าง ไปทดสอบก่อนการลงภาคสนาม (Try out)
5. หาค่าคุณภาพทั้งฉบับและรายข้อ เพื่อให้ได้มาตรฐาน
6. ปรับปรุงให้เป็นแบบสำรวจฉบับสมบูรณ์
7. เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในภาคสนาม โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) คณะนักวิจัยทำการศึกษาข้อมูล เอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

2) คณะนักวิจัยฯ จัดทำแผนการดำเนินงานโดยการออกแบบเครื่องมือในการสำรวจข้อมูล

3) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาด้านความตรง (Validity) จำนวน 3 คน ที่มีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้มีประสบการณ์การวิจัยไม่ต่ำกว่าห้าปี และมีตำแหน่งทางวิชาการ

4) ทดสอบเครื่องมือ (Try out) เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม และปรับแก้จนได้เครื่องมือในการสำรวจที่สมบูรณ์ที่สุด

5) คณะนักวิจัยฯทำการกำหนดเวลาและพื้นที่ก่อนการลงเก็บข้อมูลภาคสนาม

6) คณะนักวิจัยฯ ทำการเก็บข้อมูล โดยมีผู้ช่วยนักวิจัย และเจ้าหน้าที่ที่ได้ผ่านการอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบสอบถาม และมีประสบการณ์ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

7) ผู้ช่วยนักวิจัยและเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับมาพร้อมทั้งทำการ Double Check แบบสอบถามอีกครั้ง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Quota Sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากประชาชนที่ขอใบอนุญาตขับรถหน้าใหม่

โดยทำการสัมภาษณ์คณะผู้เชี่ยวชาญและบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมจำนวน 10 ท่าน โดยเกณฑ์ในการคัดเลือก จะใช้เกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ประเภทต่างๆ เพื่อได้มาตรการทางกฎหมายด้านความปลอดภัยทางถนนในระดับสากล: ศึกษาแนวทางการอบรมที่มีประสิทธิผลและการใช้ระบบการออกใบอนุญาตขับรถสำหรับผู้ขับขี่หน้าใหม่ การวิจัยจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญประเภทต่างๆ ซึ่งนักวิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลผู้ถูกสัมภาษณ์ ซึ่งใช้แบบสัมภาษณ์คำถามปลายเปิดเชิงลึกเกี่ยวกับคุณสมบัติการขอใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Method) และเชิงปริมาณ (Quantity Method) เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติการขอใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งการดำเนินการเก็บข้อมูลมีดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ใช้แบบสอบถามเพื่อใช้เป็นข้อมูลในเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่ขอใบอนุญาตขับรถหน้าใหม่จำนวนทั้งสิ้น 400 คน และแบบสัมภาษณ์คณะผู้เชี่ยวชาญและบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 คน
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้แก่ หนังสือ เอกสาร วารสาร บทความ เว็บไซต์ และงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยนำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนที่ขอใบอนุญาตขับรถหน้าใหม่และคณะผู้เชี่ยวชาญและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนของการทำวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติอ้างอิง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สถิติพรรณนาได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ในทุกๆด้านของข้อมูล
2. สถิติอ้างอิงได้แก่ F-Test และการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธี SD โดยวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่ขอใบอนุญาตขับรถหน้าใหม่